

Confruntarea cu istoria - calea spinoasă a oricărei reconcilieri cu Hristos

Sâmbătă, 16 iunie 2007

Gili Cârstea

Să ne imaginăm că, deodată, poporul Israel se satură să tot aștepte pe Mesia, înțelegând că ceva tragic s-a întâmplat în istoria lor și de aceea planurile lui Dumnezeu cu ei nu se pot realiza.

Pentru aceasta, ei iau decizia să convoace o augustă adunare de savanți și teologi, a căror sarcină ar fi să afle din Scriptură cauzele pentru care făgăduințele făcute lui Avraam, Isaac și Iacov nu s-au putut îndeplini până acum.

Sub patronajul președenției țării (împăratul), sunt convocați oameni de stat proeminenți, liderii marilor universități (cărturarii), rabinii cei mai de seamă (fariseii) și rabinii-șefi ai comunităților evreiești din toate țările lumii.

După studii aprofundate și îndelungate, această comisie publică un comunicat către țară, în care se recunoaște faptul că planul lui Dumnezeu cu Israel nu s-a realizat, că motivele pentru o asemenea situație rămân necunoscute, și se recomandă o anumită cale de ieșire din impas.

Acești savanți spun națiunii că nu este cazul să caute răspunsuri în trecut, ci mai degrabă să se orienteze către soluții ce pot fi găsite în prezent. Cazul Isus din Nazaret este confuz, produce dezbinare și este mai bine să rămână închis. Națiunea nu a fost ajutată cu nimic de evenimentele din anul 31, ci au produs numai ură și dezbinare. Acolo nu a avut loc ceva ieșit din comun, ci doar o simplă gâlceavă teologică stârnită mai mult datorită conflictelor de personalitate.

Astfel, ei sugerează că adevărul s-a dezvoltat pe parcursul acestor două milenii, și că Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este purtătoarea de lumină și adevăr pentru timpul nostru. Propunerea lor este ca națiunea să adere în masă la doctrina adventistă, cu mențiunea ca episodul Golgota să fie evitat total din credința și practica religioasă, spre a nu produce în continuare fragmentări inutile.

Ce spuneți, s-ar rezolva ceva dacă ar avea loc o astfel de convertire spectaculoasă?

Eu spun că nu s-ar rezolva nimic. Absolut nimic.

Oricât de neplăcută ar putea părea istoria, singura cale înțeleaptă pentru reconciliere cu Dumnezeu ar trebui să fie recunoașterea faptului că Isus din Nazaret a fost chiar Mesia cel făgăduit, iar Golgota a fost răspunsul lor nechibzuit la făgăduința lui Dumnezeu împlinită sub ochii lor. Fără o astfel de pocăință nu există cale de întoarcere la Dumnezeu, indiferent cât de zeloși ar fi ei să asimileze noile adevăruri descoperite între timp. Fără o astfel de recunoaștere, tot ce s-ar întâmpla ar fi înmulțirea bisericii Laodicea cu câteva milioane de membri, membri cu totul refractari la lecții despre istoria denominațională.

Credeți că am reuși să-i educăm despre evenimentele importante ale anului 31? Nici să nu vă treacă prin cap. Priviți cât de refractari suntem noi înșine la lecții ale istoriei noastre denominaționale, și cum ni se urcă sângele la cap de câte ori amintește cineva ceva despre 1888.

Aceeași problemă spinoasă se află astăzi în fața poporului nostru. Se propune bisericii să accepte îndreptățirea prin credință, și toate adevărurile noi care au venit în ultima sută de ani, dar să evite menționarea episodului 1888, care a produs atâta agitație și dezbinare. Este bine, spun ei, să predicăm și să trăim solia adusă de Jones și Waggoner, dar fără referiri la numele lor, la anul cu pricina sau la greșelile fraților din acea perioadă.

Ciudat! Ce ușor vedem impasul în care se află Israelul după trup, și calea simplă de împăcare cu Hristos, și cât de orbi suntem când este vorba de impasul nostru, care seamănă izbitor cu impasul lor.

În ambele cazuri implicațiile sunt cât se poate de serioase. Nu este vorba de certuri teologice, sau conflicte de personalitate, ci de o îndârjită opoziție față de soluția lui Dumnezeu la problemele noastre grave, fără de care nu există comuniune și colaborare cu Dumnezeu. Hristos a fost răstignit în ambele ocazii, Duhul Sfânt a fost batjocorit la scenă deschisă, și astfel profeția s-a împlinit în ambele situații:

“Am fost vinovați și necredincioși față de Domnul, am părăsit pe Dumnezeul nostru; am vorbit cu apăsare și răzvrătire, am cugetat și vorbit cuvinte mincinoase; și astfel izbăvirea s-a întors îndărăt, și mântuirea a stat deoparte; căci adevărul s-a poticnit în piața de obște și neprihănirea nu poate să se apropie” (Isa 59:14).

De 120 de ani “adevărul s-a poticnit în piața de obște,” mântuirea pe care o dorim cu înfocare “a stat deoparte,” și din această cauză “neprihănirea nu poate să se apropie.” Și deoarece neprihănirea nu poate să se apropie, nelegiuirea este la ea acasă. Dar s-a șmecherit, fardându-se cu un strat gros de evlavie de sabbat. Iar Baal se dă drept Dumnezeu și practică tot felul de experimente idioate pe spinarea acestui popor jefuit de farmecul inegalabil al lui Hristos.

Ne vom trezi vreodată să vedem în fața cărui tron stăm plecați, implorând cu voci tot mai unite “Tată, dă-ne duhul Tău”?